

Sikkerhed at kunne anvende Loven i de enkelte Tilfælde; men dette udelukker ingenlunde, at Loven kan være fuldkommen sikker i sin Anvendelse, det udelukker navnlig heller ikke, at den Anvendelse, som Loven blev givet, naar det maatte blive ved § 1, kan controlleres af Statsrevisorerne, der vilde være istand til at faae de fornødne Oplysninger i hvert enkelt Tilfælde, hvor Lovl. maatte fremstaae, om ogsaa virkelig det paagældende Embede i det paagældende Contoir henhørte under Begrebet i § 1, og hvad navnlig angaaer de Contoirer, hvortil den ærede Rigsdagsmand hentydede, saa maa jeg tilstaae, at jeg anseer det uden for al Tvivl, hvorledes de ville være at betragte, naar man kjender til Ordningen af Forretningsforholdet, som det i Virkeligheden er. Jeg har den største Agtelse for Tilfordeligheden af den ærede Rigsdagsmands Udsagn, og skal heller ikke betvivle, at han med største Samvittighedsfuldhed har opstillet sin Beregning, hvorefter han fik ud, at Lønningsudgifterne til de her paagældende Bestillinger siden 1848 skulde være forøgede med ca. 40,000 Rbd.; jeg er imidlertid, uden at det, naar jeg ikke seer Beregningen, er mig muligt at gaae den imøde i Enkeltighederne, aldeles overbeviist om, at der maa have indsneg sig væsentlige Feil, thi det er aldeles umuligt, at det skulde være Tilfældet, at en saadan tilsyneladende Forøgelse blot skulde være fremkommen ved Lønningsforbedringer og ved nye Ansættelser i en saadan Mængde, som der vilde udfordres for at tilvejebringe en Udgiftsforøgelse af 40,000 Rbd. Vel beklager jeg, paa Grund af Forholdene, som de have været, saalange jeg har været Finantsminister, at være i en for mig lidet usikkert Grad ubekjendt med Krigsministeriets Forhold, men jeg troer dog at vide saameget, at det er umuligt, at dette Ministerium skulde kunne gjøre et sa stort Udslag, og hvad de øvrige Ministerier angaaer, saa holder jeg mig aldeles forviist om, at der maa være indløbet en eller anden Feiltagelse; det vil jo imidlertid først kunne klæres, naar Sagen kommer til yderligere Underjøgelse. Det forholder sig heller ikke rigtigt med den Bemærkning, som den samme ærede Rigsdagsmand fremsatte, hvis jeg ikke har

misforstaaet ham; jeg kunde nemlig ikke i Diebliffet ganske tydeligt høre hvad han sagde, men det forekom mig, at han sagde, at Pensjonsberettigelsen ved Loven, istedetfor at blive indskrænket, som Pensjonslovens Forhandling i sin Tid maatte have givet Anledning til at vente, var bleven udvidet. Indskrænket ved denne Lov er den vel egentlig ikke, det vil jeg indrømme, men at den skulde være udvidet, idetmindste i en saadan Grad, at der kunde være Spørgsmaal om at fremføre det som en Indvending mod Loven, det maa jeg benægte. Det hidrører fra en Feiltagelse og formodentlig fra en Misforstaaelse af Lovforslagets § 5, thi den ærede Rigsdagsmand feiler, naar han antager, at de fleste af de Betjente, der omhandles i bemeldte Paragraph, ikke tilforn have været pensjonsberettigede. Evertimod, den almindelige Regel har hidtil været, at Cancellister og Copister have været pensjonsberettigede; saavidt jeg mindes, vil Lovforslagets § 5, om den maatte blive til Lov, kun kunne udøve Indskyldelse af nogen Betydning med Hensyn til de saakaldte Assistentter under Indenrigsministeriet, der udføre de samme Forretninger, som Cancellister og Copister i flere af de andre Ministerier, men som ikke siden Indenrigsministeriets Oprettelse have haft kongelig Ansættelse, og det er endda kun, forsaavidt disse Assistentter have 400 Rbd. eller derover, hvori mod de i modsat Tilfælde ikke ville blive pensjonsberettigede. Der er flere Betjente, der hidtil have været pensjonsberettigede, men som ikke ville blive det efter dette Lovforslag; det er navnlig det Slags Copister, hvoraf der er adskillige, der tilforn have haft kongelig Ansættelse, uagtet de kun have staaet paa en Gage af 300 Rbd. Disse Betjentes Eftermænd ville ved indtrædende Vacance ifølge dette Lovforslag ikke kunne erholde kongelig Udnævnelse, og altsaa ikke erholde Pensjonsberettigelse.

Jeg deler den ærede sidste Talers Anskuelse om det Vanstelige, for ikke at sige Ugjortlige i at skulle opstille en Classification med Hensyn til Embedsmændenes præsumtive større eller mindre Bigtighed, naar de forøvrigt henhøre til samme Klasse; jeg deler ligeledes hans Anskuelse om, at hvis en Bestyrelse af et vist